

**НЕБОЈША ГЛОГОВАЦ
(1969–2018)
ИЗ ПОЗОРИШНОГ
АЛБУМА**

Аутор изложбе
МИРЈАНА ОДАВИЋ

**НЕБОЈША ГЛОГОВАЦ
(1969–2018)**

ИЗ ПОЗОРИШНОГ АЛБУМА

Београд, 2023.

Музеј позоришне уметности Србије овом изложбом, која припада циклусу посвећеном добитницима Награде „Добричин прстен“, одаје почаст једном од наших најбољих и највећих позоришних и филмских уметника, који је прерано напустио овоземаљски свет. Небојша Глоговац је постхумно постао тридесет и први носилац ове наше највеће глумачке награде, коју Удружење драмских уметника Србије додељује драмским уметницима за животно дело. Изложба осветљава његово позоришно стваралаштво.

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ

**НЕБОЈША ГЛОГОВАЦ
(1969–2018)**

ИЗ ПОЗОРИШНОГ АЛБУМА

Аутор изложбе и приређивач каталога
МИРЈАНА ОДАВИЋ

Београд
децембар 2023 – мај 2024.

*Није потребан напор да се памти Небојша Глоговац,
он се напросто не може заборавити.*

Вида Огњеновић

НЕБОЈША ГЛОГОВАЦ (1969–2018) ИЗ ПОЗОРИШНОГ АЛБУМА

Небојша Глоговац – Поп, Лобања, Глоги, Шарпеј, Ућебани, Бизон – рођен је 30. августа 1969. године у Требињу. У раној младости био је члан Дечје драмске групе студија Радио Београда и аматерског позоришта у Панчеву, где му је ментор био Миленко Заблаћански. После две године студирања психологије схвата да му је глума дража и из првог покушаја полаже пријемни испит на Факултету драмских уметности у Београду, наставши се у класи Владимира Јевтовића у којој су му колеге били Нела Михаиловић, Наташа Нинковић, Даниела Кузмановић, Данијела Угреновић, Каролина Цимеша, Војин Ћетковић, Сергеј Трифуновић и Борис Пинговић. На другој години студирања позван је да игра у комаду *Велика пљачка* у режији Дејана Мијача, а наредне године добија стипендију Југословенског драмског позоришта чији стални члан постаје 1996.

5

Током скоро три деценије дуге, али и рано прекинуте позоришне каријере, Небојша Глоговац је остварио тридесет и четири улоге, за многе од њих добивши највећа признања. У свом матичном, Југословенском драмском позоришту, од прве улоге Сердара Ника Ђуро-ва у представи *Лажни цар Шћепан Мали* (1993) па до последње, Хамлета у истоименом комаду (2016), Глоговац је свој раскошни и блистави дар уткао у још осамнаест представа. Играо је и у другим театарским кућама наше престонице (Атеље 212, Звездара театар, Народно позориште у Београду, Позориште „Бошко Буха“, Култ театар, Битеф театар...), али и у региону (Театар Ulysses на Брионима, Црногорско народно позориште у Подгорици). Радио је са највећим редитељским именима наше савремене позоришне уметности међу којима су: Дејан Мијач (4 представе), Александар Поповски (3), Слободан Унковски (3), Паоло Мађели (2), Небојша Брадић (2), Никола Пејаковић (2), Ленка Удовички (2). Његове изузетне вештине, ширине и таленат долазили су до изражаја и у представама које су режирали Вида Огњеновић, Јагош Марковић, Егон Савин, Никита Миливојевић, Алиса Стојановић, Душан Јовановић, Игор Вук Торбица и други.

У једном су сви сагласни: Небојша Глоговац је био велики човек, искрен, племенит, спонтан, паметан и изузетно духовит, а као уметника су га красили маестралност, неповљивост, експресивна игра која је прерасла у праве глумачке бравуре. Свој ретки дар несебично је делио са публиком, која је то умела да осети и награди. Добитник је скоро свих позоришних признања код нас и у региону. Улога Ивана у представи *Хадерсфилд* донела му је чак осам престижних награда (Стеријина, „Милош Жутић“, „Ардалион“...), а улога Адама у *Разбијеном крчагу* – шест („Миливоје Живановић“, „Иво Сердар“, Златни ћуран...). Постхумно му је додељено признање за животно дело „Добричин прстен“ 2018, а Југословенско драмско позориште је 2021. установило Награду „Небојша Глоговац“ за изузетну уметничку креацију младог глумца, која се додељује 3. априла, на дан овог театра.

Његов снажан глумачки израз и посвећеност послу оставили су великог трага и на филму и телевизији.

фото: Маја Медић

*Немој да се бојиш себе, своје емотивности и своје истине.
И немој да лажеш!*

Небојша Глоговац

ВАЖНИЈЕ ГОДИНЕ

1969 – рођен 30. августа у Требињу као син првенац свештеника Милована и мајке Милене (рођ. Самарџија)

1976 – породица се сели у село Опово, па у Панчево

1977 – добија сестру Бојану (психолог)

Први јавни наступ (гласно рецитовање) у Светоуспенској цркви у Панчеву, о празнику Светог Саве

1981 – са 12 година постаје члан Дечје драмске групе студија Радио Београда, где је одмах препознат његов таленат; овде проводи шест година током којих учествује у бројним радио-драмама

1983 – игра први пут у ТВ серији (*Приче из Непричаве*)

1985 – постаје члан Атељеа младих у Панчеву, где проводи наредних пет година

1987 – уписује психологију („психологија је моја двогодишња заблуда“)

1989 – прва главна улога – у представи *Мушица* Атељеа младих у Панчеву

1990 – из првог покушаја уписује глуму на ФДУ, у класи Владимира Јевтовића

1992 – на другој години студија добија улогу у комаду *Велика пљачка* (редитељ Дејан Мијач; независна продукција, представа играна у Театру „Гардош“, Атељеу 212, дворишту Капетан Мишиног здања)

1993 – постаје стипендиста ЈДП-а; прва улога на тој сцени – Сердар Нико Ђуров у представи

Лажни цар Шћепан Мали

1995 – прво позоришно признање – Награда „Стојан Дечермић“ за младог глумца

1996 – постаје стални члан ЈДП-а

2001 – Стеријина награда – за улогу Симеона Њага у представи *Златно руно*

2005 – Стеријина награда за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*

2017 – предаје глуму у Театру 78 (у оквиру Школе глуме „Први кораци“) и у Школи глуме „Маска“

2018 – упокојио се 9. фебруара; највеће глумачко признање, Награда „Добричин прстен“ за животно дело (постхумно)

2021 – установљена Награда „Небојша Глоговац“ коју додељује ЈДП за изузетну уметничку креацију младог глумца, сваке године на дан овог театра, 3. априла

ТИРЕСИЈА, ТЕРЕЈА, КИНАРИС
по Овидију
МЕТАМОРФОЗЕ
ЈДП, 2010.
фото: Ема Сабо

Био је цар!

Раде Шербаџија

ПРИЈАТЕЉИ И КОЛЕГЕ О ГЛОГОВЦУ

„Небојша Глоговац је из Панчева, врло вешт, еластичан, брз, брзо реагује, прилагођава се, шармантно лаже, темпераментан, лукав, не улази у сукобе, ради на махове и одлаже све што може, упорно носи минђушу коју пред сваки час мора да скине. Нашао је себе у комичним жанровима, а у драмском ће се, надам се, тек наћи.“

Проф. Владимир Јевтовић

„Необичан глумац, наоко све раван и миран, а кад затреба, крене као буктиња, све кипи у њему, што је најважније, уме с тим да се носи као да је на сцени рођен“ (поводом улоге у представи *Велика пљачка*).

„Та унутрашња снага и конценрација, коју глумци обично увежбавају, код њега је била природни дар. Могао је да ради такве трансформације, једини ко је био тако природан пре њега био је Павле Вуисић. Није морао да се измотава да би постигао ефекат.“

„Допало ми се што се од тог првог момента, па током целе каријере, никада није удварао публици, радио је свој посао и уз помоћ минималних средстава постигао је максимални глумачки израз. Од детињства је био господствен. Није ишао ка публици, тражио је да публика дође ка њему. И онда је гостио своју публику.“

Дејан Мијач, редитељ

„Он је све радио изравно, пуном снагом и убеђењем да се све то што он глуми заиста догађа тада и ту, у датом простору, у којем он игра.“

Вида Огњеновић, редитељ

„Када сада сабирам све те културе и све те глумце и тражим оног ко има концентрат талента, духа, поезије и неког безобразлука, спреман сам да кажем – не постоји ниједан као Небојша. Спада у ред највећих глумаца које сам у животу срео. Он је у врху моје интелектуалне фамилије. Небојша је својом појавом, поетиком, иронијом и неким дубоким болом који је носио – био и остао у мом срцу.“

Паоло Мађели, редитељ

„Његов приступ игри је као приступ исповести, његова посвећеност је аутентична и искрена, његов наизглед ироничан смешак је у ствари радост, јер види и зна могући резултат пре свих нас. То је била његова фаза спорог подизања до висине задатка, комплетно праћење сопственог ритма и интензитета.“

Слободан Унковски, редитељ

„Глумац ком ништа није сметало, који никад није имао примедбу на партнера, који је био супериоран и разигран. Био је мотор, вучна снага, и то је знао. А други су га волели, поштовали као неког свог разиграног краља, првог међу једнакима. Глумац који је горео на сцени, концентрисан на проби као да је представа, а ван сцене, на рез, ту, у салону, слушао сам како телефоном прича са децом, брижан, нежан, стрпљив. Мислио сам у себи: ‘Еј, човече, браво!’“

Јагош Марковић, редитељ

„Направио је глумачки опус који је не само најсјајнији одсев овог доба него и трајно културно добро, цивилизацијска чињеница, епохални тренутак ухваћен у ћилибар уметничке снаге.“

Горчин Стојановић, редитељ

„Редитељ увек високо цени глумачки таленат из кога излази истинита емоција. Оно што је Небојша имао у свом таленту – превазилазило је ту истину: ретком племенитошћу, саосећањем, лепотом, снагом, духовношћу и духовитошћу... И зато ће нам још више недостајати, јер је био редак – и као уметник и као човек.“

Никола Вукчевић, редитељ

„Ко год има иоле талента, играјући са њим постаје одличан глумац.“

Михаило Миша Јанкетић, глумац

„То је била лекција глуме за цели простор бивше Југославије и за све генерације. Једноставно – био је генијалан! Он је рано постао институција. И све је узимао и проживљавао са пуно страсти, као да му је то задњи пут“ (о улози пуковника Весовића у представи *Пијана новембарска ноћ 1918*).

„Он је био тако величанствен и господствен у неком смислу, са њим се дало разговарати о свему. Начитан и образован, али исто тако неодрживо животан. Волео је лепоту и дивио се свему што је било посебно и чудно.“

Раде Шербеџија, глумац

„Танан, прецизан, са средствима која су увек фасцинирала, а никад нису прелазила меру доброг укуса... Храбар, на сцени и приватно, бескомпромисан у комуникацији, што му је обезбеђивало озбиљан ауторитет и на сцени и ван ње. Образован, духован, мудар.“

Жарко Лаушевић, глумац

15

„Био је разбарушен, духовит, човек чија су се расположења кретала од тешког намћорлука до безграничног шарма и духовитости. Са партнерима је делио душу без много речи и објашњења, гест или тек понека реч били су довољни за све што је потребно на сцени. Бритак.“

Горан Шушљик, глумац

„Он је, заправо, све помало... Као мачор. Умиљат, мазан, божанствен. Само немој покушавати да га дресиращ, може да огребе.“

„Јако је водио рачуна о избору улога, али их је бирао према својим критеријумима. Није се опредељивао по томе колико је улога велика већ му је кључна ствар била с ким ради... Бирао је поприлично интуитивно и ретко се дешавало да погрешити. Није био склон компромисима, што га је у неким тренуцима и коштало, али то је био његов став. Стајао је иза својих избора. И био је доследан себи.“

Тамара Вучковић, глумица

„Трудио се и знао је негде да то што говори на сцени може да допре до небеса. На тај начин је давао смисао свом животу и својој уметности. Никада није имао кочницу. Није се ‘штекао’. Није хтео да каже ниједну реч са сцене, а да је није до краја разумео, што је реткост. Инсистирао је код сваког редитеља, по цену да испадне глуп, да му се до детаља објасни, јер мора да зна зашто то говори. Био је перфекциониста.“

„Играли смо са њим, а заправо смо га гледали. Нико није имао такву потрошњу енергије на сцени. Када те погледа, ту нема преваре, срамота би било да нешто не урадиш до даске. Тешко је било гледати га у очи, а не дати се до краја, имао је невероватан фокус, кроз око му видиш мозак, а знаш да и он види твој. И ту нема ‘шмирања’, мораш до краја да се даш ако хоћеш да играш с њим. Ако нећеш, може он и сам. Али увек је хтео да се игра.“

Војин Ћетковић, глумац

„Кад смо радили вежбе на класи, лепо се видело да је посебан. Био је озбиљнији, зрелији, уз сву ту пуноћу живота коју је носио са собом. Имао је дубину, имао је лудило и имао је ненормалан таленат. Издвојио се од самог почетка.“

Наташа Нинковић, глумица

„Било је довољно да баци један поглед и да види да ли си наштамован или не. Он је лествицу глумачких задатака сваки пут подизао на виши ниво и увек је изгледало као да треба да се постави нови светски рекорд.“

Иван Јевтовић, глумац

„Имам ... једног ... пријатеља ...“ То је реплика. Он би најмање два сата дисао тако плитко и испрекидано када би играо тог Ивана. Требало му је доста времена да се врати на свој ритам после представе. Није се штедео, није знао да одигра фалш, површно, технички. Или ништа није излазило из њега, или је био истинит, аутентичан, страсан. Страшан глумац“ (поводом улоге Ивана у представи *Хадерсфилд*).

Никола Ђуричко, глумац

„Мало људи има тај капацитет да те сачува од самог себе. Умео је да испровоцира у човеку оно најбоље, баш да испровоцира, да помислиш да ти нешто замера, а у ствари буди у теби нешто добро. Био је жесток човек и у исто време сензитиван и мек... Био је ван сваких клишеа. Грубијан меког срца. Споља је деловао као неприступачан, чак и мало љут и горд, а унутра је био скроз нежан. Имао је лепоту доброте.“

Марко Јанкетић, глумац

„Био је Спартанац глуме и био је професор на терену... Пробе за комад *Сан летње ноћи* биле су посебна школа. Школа односа према глуми, животу, према себи. Школа у којој нема објашњавања, прича се поступцима. Његова најважнија неизговорена лекција била је да треба да се играју, јер глума је игра, а не глумљење или опонашање.“

Стефан Бундало, глумац

„Био је миран, крајње једноставан, и истовремено зајebано комплициран човек. То га је и чинило великим глумцем. Код њега су и живот и глума излазили из његове људскости, из унутрашње осетљивости и спољне чврстоће, из те контрадикције која покреће праве играче.“

Рајко Грлић, филмски редитељ

17

„Осим дружења, пријатељства и игре са глумачким бардовима, подједнако је добро функционисао и са много млађим колегама. Он је, заправо, својом ширином обухватао све узрасте, али време је трошио само са онима до којих му је стало и који су га интригирали талентом. Осталима није био дозвољен приступ. Очитавало се то из погледа.“

Александар Ђуричић, књижевник

„По страни од свих личних и генерацијских асоцијација, одлазак Небојше Глоговца је потрес тектонских размера. У нашој театарској историји нисмо имали сличан нестанак водећег глумца на самом врхунцу његове каријере.“

Петар Грујичић, драматург

„Искрена емоција је била његов бензин. Никада нисам видео да разговара са неким, а да тај неко после неколико минута разговора не буде опчињен. Та комбинација скромности, разборитости, успешности и тог мангуплука, факинства се ретко рађа.“

Томо Паликовић, филмски продуцент

СЕРДАР НИКО БУРОВ

П. П. Његош / Слободан
Стојановић

ЛАЖНИ ЦАР ШЋЕПАН МАЛИ,
копродукција ЈДП

са Град-театром Будва, 1993.

(Воја Брајовић – Шћепан Мали,
Слободан Нинковић – Сердар
Вукале)

фото: Срђа Мирковић

18

НЕНАД-НЕНИ

Александар Поповић

ТАМНА ЈЕ НОЋ

Култ театар, 1993.

(Драган Мићановић – Манојло-
Мане Сувајац,
Тамара Вучковић – Софија-
Цоцке)

фото: непознат аутор

**ФИЛЧ, ПРОСЈАК, РОБЕРТ,
ПРЕЧАСНИ КЕМБЕЛ**
Бертолт Брехт
ПРОСЈАЧКА ОПЕРА,
Битеф театар, 1993.
(Раде Марковић – Џонатан
Јеремија Пичам)
фото: непознат аутор

ТРОИЛ
Вилијам Шекспир
ТРОИЛ И КРЕСИДА
ЈДП, 1994.
(Катарина Жутић – Кресида)
фото: Срђа Мирковић

ДИМА

Николај Кољада

ПОЛОНЕЗА ОГИЊСКОГ

ЈДП, 1996.

фото: Весна Павловић

МЛАДИЋ

Срђан Кољевић

ПАРАБЕЛУМ

Звездара театар, 1998.

(Бранислав Лечић – Убица)

фото: Митар Трнинић

ЛОПАХИН

А. П. Чехов

ВИШЊИК

НП у Београду, 2003.

(Наташа Нинковић – Варја)

фото: Миша Мустапић

КОНТУЗОВ

Христо Бојчев / Никола

Пејаковић

КОНТУЗОВ

Звездара театар, 2002.

(Младен Андрејевић – Феро,

Слободан Нинковић – Деда)

фото: Ана Трнинић

*Интересантна ми је та игра претварања, да играм неког
другог, да уђем у његов лик. Једна од поенти овог посла
јесте да разумеш друге људе.*

Небојша Глоговац

УЛОГЕ У ПОЗОРИШТУ

АТЕЉЕ МЛАДИХ, ПАНЧЕВО (1985–1990)

СЕЉАК – Ежен Јонеско, *Мушица*, редитељ Миленко Заблаћански, децембар 1989.

Странац и стриптизета (по мотивима Ежена Јонеска), редитељ Миленко Заблаћански, премијера 7. марта 1990.

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ПАНЧЕВО

НЕМАЦ – *Живела слобода*, 1990.

НЕЗАВИСНА ПРОДУКЦИЈА

Џо(н) Ортон, *Велика пљачка*, редитељ Дејан Мијач, премијера 9. августа 1992.

КРУШЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ (копродукција са ФДУ)

Ж. Б. П. Молијер / Владимир Јевтовић, *Сцене из комедија и Жорж Данден*, 1992/1993.

АТЕЉЕ 212

ЛЕГЕОН – Борислав Пекић, *Време чуда*, редитељ Радмила Војводић, премијера 9. маја 1993.

КУЛТ ТЕАТАР

НЕНАД-НЕНИ – Александар Поповић, *Тамна је ноћ*, редитељ Егон Савин, премијера 23. јуна 1993.

БИТЕФ ТЕАТАР

ФИЛЧ, ПРОСЈАК, РОБЕРТ, ПРЕЧАСНИ КЕМБЕЛ – Бертолт Брехт, *Просјачка опера*, редитељ Ивана Вујић, премијера 29. септембра 1993.

ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ

СЕРДАР НИКО ЂУРОВ – П. П. Његош / Слободан Стојановић, *Лажни цар Шћепан Мали*, редитељ Дејан Мијач, премијера 24. јула 1993. (копродукција са Град-театром Будва)

СИМО – Предраг Кашћелан, *Рођаци из најбољих дана*, редитељ Омар Абу ел Руб, премијера 27. јануара 1994.

ТРОИЛ – Вилијам Шекспир, *Троил и Кресида*, редитељ Дејан Мијач, премијера 5. августа 1994. (копродукција са Град-театром Будва)

АНДРЕЈА – Дејан Дуковски, *Буре барута*, редитељ Слободан Унковски, премијера 18. марта 1995.

ВЛАДИМИР – Владимир Арсенијевић, *У потпалубљу*, редитељ Никита Миливојевић, премијера 11. априла 1996.

ДИМА – Николај Кољада, *Полонеза Огињског*, редитељ Вида Огњеновић, премијера 30. децембра 1996.

МЛАДИ СИРИЈАЦ, ВОЛТЕР ГРЕНЏЕРС, РОС, ЈУДЕЈАЦ, НАЗАРЕЋАНИН – Оскар Вајлд, *Салома*, редитељ Роман Виктјук, премијера 28. маја 1997.

ДАН – Патрик Марбер, *Ближе*, редитељ Алиса Стојановић, премијера 16. фебруара 1999.

ГАДНИ – Милена Марковић, *Шине*, редитељ Слободан Унковски, премијера 25. новембра 2002.

ШАРЛ ВАРИЕ ДЕ ЛАГРАНЖ – М. А. Булгаков / Ж. Б. П. Молијер / Д. Јовановић, *Молијер – још један живот*, редитељ Душан Јовановић, премијера 24. октобра 2003.

КАРЛ – Еден фон Хорват, *Италијанска ноћ*, редитељ Паоло Мађели, премијера 27. новембра 2004.

ИВАН – Угљеша Шајтинац, *Хадерсфилд*, редитељ Алекс Чизхолм, премијера 26. фебруара 2005.

ПОЛОНИЈЕ – Вилијам Шекспир, *Хамлет*, редитељ Душан Јовановић – Глоговац 7. јуна 2006. заменио Богдана Диклића на гостовању у Љубљани¹; премијера је била 1. августа 2005. у Будви

ВАСКА ПЕПЕЛ – Максим Горки, *На дну*, редитељ Паоло Мађели, премијера 3. марта 2007.

¹ „Са једном пробом ускочити у тако велику улогу као што је Полоније, велики је напор и велика одговорност, али је глумац изванредно покрио задатак и мислим да му треба само честитати“ (Душан Јовановић, *Овације „Хамлету“ ЈДП-а*, „Дневник“, Нови Сад, 9. јун 2006).

ЛУТАЛИЦА – Биљана Србљановић, *Барбело, о псима и деци*, редитељ Дејан Мијач, премијера 4. децембра 2007.

К. – Франц Кафка, *Затак*, редитељ Никола Завишић, премијера 9. маја 2008.

ЖАК – Вилијам Шекспир, *Како вам драго*, редитељ Слободан Унковски, премијера 20. новембра 2009.

ТИРЕСИЈА, ТЕРЕЈА, КИНАРИС (по Овидију), *Метаморфозе*, редитељ Александар Поповски, премијера 9. јуна 2010.

ЈЕРОТИЈЕ ПАНТИЋ – Бранислав Нушић, *Сумњиво лице*, редитељ Јагош Марковић, премијера 9. априла 2012.

ДОСУЖЕВ – Александар Николајевич Островски, *Уносно место*, редитељ Егон Савин – Глоговац 26. маја 2014. заменио Богдана Диклића на Стеријином позорју; премијера је била 7. марта 2014.

АДАМ – Хајнрих фон Клајст, *Разбијени крчаг*, редитељ Игор Вук Торбица, премијера 13. фебруара 2015.

ХАМЛЕТ – Вилијам Шекспир, *Хамлет*, редитељ Александар Поповски, премијера 17. септембра 2016.

25

ЗВЕЗДАРА ТЕАТАР

МИЛАН СРЕЋКОВИЋ – Синиша Ковачевић, *Српска драма*, редитељ Небојша Брадић, премијера 5. марта 1994.

МЛАДИЋ – Срђан Кољевић, *Парабелум*, редитељ Никола Пејаковић, премијера 18. фебруара 1998.

КОНТУЗОВ – Христо Бојчев и Никола Пејаковић, *Контузов*, редитељ Никола Пејаковић, премијера 25. априла 2002.

Г17+

СИМЕОН ЊАГО – Борислав Пекић, *Златно руно*, редитељ Небојша Брадић (премијера 30. новембра 2000. у Крушевачком позоришту)

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

ЛОПАХИН – Антон Павлович Чехов, *Вишњик*, редитељ Александар Поповски, премијера 13. март 2003.

УСТАНОВА КУЛТУРЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

ТИКА РОБА – Александар Поповић, *Сабља димискија*, редитељ Горан Шушљик, премијера 8. маја 2010.

ПОЗОРИШТЕ „БОШКО БУХА“

ОБЕРОН – Вилијам Шекспир, *Сан летње ноћи*, редитељ Ђурђа Тешић, премијера 6. новембра 2014.

РАДИОНИЦА ИНТЕГРАЦИЈЕ (копродукција са Qendra Multimedia, Приштина)

КАПУЛЕТ – Вилијам Шекспир, *Ромео и Јулија*, редитељ Предраг Манојловић, премијера 5. априла 2015.

ULYSSES, Бриони

ПУКОВНИК ВЕСОВИЋ – Мирослав Крлежа / Иво Штивичић, *Пијана ноћ 1918*, редитељ Ленка Удовички, премијера 10. августа 2007.

КАЛИБАН, ДИВЉАК, РОБ – Вилијам Шекспир, *Бура*, редитељ Ленка Удовички, премијера 23. јула 2010.

ЦРНОГОРСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, Подгорица (копродукција са Град-театром Будва)

ИСИДОР, ИСЉЕДНИК ЗА КРИМИНАЛ – Карло Голдони, *Рибарске свађе*, редитељ Ана Вукотић – Глоговац је 6. марта 2013. заменио Драгана Јовановића; премијера је била 26. јуна 2012.

АНДРЕЈА

Дејан Дуковски

БУРЕ БАРУТА

ЈДП, 1995.

(Тамара Вучковић – Ана,

Драган Мићановић – Симон)

фото: Ненад Петровић

КАПУЛЕТ

Вилијам Шекспир

РОМЕО И ЈУЛИЈА

Радионица „Интеграције“

Београд / Приштина, 2015.

фото: Маја Медић

ОБЕРОН

Вилијам Шекспир

САН ЛЕТЊЕ НОЋИ

Позориште „Бошко Буха“, 2014.

Фото: Владимир Јабланов

ТИКА РОЂА

Александар Поповић
САБЉА ДИМИСКИЈА
УК „Вук Караџић“, 2010.
фото: ПРОМО

ИСИДОР,
ИСЉЕДНИК ЗА КРИМИНАЛ
Карло Голдони
РИБАРСКЕ СВАЂЕ
ЦНП, Подгорица, 2012.
фото: Душко Миљанић

*Он је заиста имао шта да каже. И он је то сваким даном
потврђивао, његовом расту није било краја. А сваки пут
нов, чудан, непоновљив и, уз то, драг свима.*

Дејан Мијач

НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА У ПОЗОРИШТУ

Награда „Стојан Дечермић“ за младог глумца, 1995.

Награда „Ардалион“ за улогу Владимира у представи *У потпалубљу*, Југословенски позоришни фестивал, Ужице, 1996.

Октобарска награда града Панчева, 1996.

Стеријина награда за улогу Симеона Њага у представи *Златно руно*, Стеријино позорје, Нови Сад, 2001.

Награда „Милош Жутић“ за улогу Симеона Њага у представи *Златно руно*, УДУС, 2001.

Награда „Зоран Радмиловић“ за улогу Симеона Њага у представи *Златно руно*, Дани Зорана Радмиловића, Зајечар, 2001.

Награда „Зоранов брк“ за улогу Симеона Њага у представи *Златно руно*, Дани Зорана Радмиловића, Зајечар, 2001.

Специјална награда за улогу Гадног у представи *Шине*, Југословенски позоришни фестивал, Ужице, 2003.

Годишња награда ЈДП-а за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Београд, 2005.

Стеријина награда за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Стеријино позорје, Нови Сад, 2005.

Награда Новосадског отвореног универзитета за најбоље глумачко остварење по гласовима публике за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Стеријино позорје, Нови Сад, 2005.

Награда „Ардалион“ за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Југословенски позоришни фестивал, Ужице, 2005.

Награда „Милош Жутић“ за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, УДУС, 2005.

Награда „Зоран Радмиловић“ за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Дани Зорана Радмиловића, Зајечар, 2006.

Специјална награда за изузетан допринос високим уметничким стандардима Југословенског драмског позоришта, Raiffeisen banka, Београд, 2007.

Grand Prix за најбољу мушку улогу, за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Сусрети позоришта/казалишта Босне и Херцеговине, Брчко, 2007.

Статуета „Давид Штрбац“ за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Театар-фест „Петар Кочић“, Бања Лука, 2007.

Награда за најбољу мушку улогу, за улогу Ивана у представи *Хадерсфилд*, Театар-фест, Добој, 2008.

Награда „Др Бранивој Ђорђевић“ за улогу Луталице у представи *Барбело, о псима и деци*, ЈДП, Београд, 2008.

Награда за глумца, за улогу Пуковника Весовића у представи *Пијана ноћ 1918* на Међународном фестивалу малих сцена, Ријека, 2008.

Награда за најбоље глумачко остварење, за улогу Тиресије у представи *Метаморфозе*, Фестивал медитеранског позоришта „Пургаторије“, Тиват, 2011.

Награда за најбољу мушку улогу, за улогу Тика Рођа у представи *Сабља димискија*, Театар-фест, Добој, 2011.

Награда „Бранка и Млађа Веселиновић“ за улогу Јеротија у представи *Сумњиво лице*, Фондација ЈДП, 2012.

Награда „Витез српске глуме“, Видовданске културне свечаности, Чајетина, 2012

Награда за најбољу улогу вечери, за улогу Јеротија у представи *Сумњиво лице*, Глумачке свечаности „Миливоје Живановић“, Пожаревац, 2013.

Годишња награда ЈДП-а за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, Београд, 2015.

Награда „Миливоје Живановић“ за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, Глумачке свечаности „Миливоје Живановић“, Пожаревац, 2015.

Награда „Вељко Маричић“ за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, Међународни фестивал малих сцена, Ријека, 2015.

Награда публике „Иво Сердар“ за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, Дани сатире Фадила Хаџића, Загреб, 2015.

Златни ћуран за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, Дани комедије, Јагодина, 2016.

Награда града Београда за позоришну уметност за улогу Адама у представи *Разбијени крчаг*, 2016.

Награда „Бранка и Млађа Веселиновић“ за улогу Хамлета у истоименој представи, Фондација ЈДП, 2017.

Награда „Милош Жутић“ за улогу Хамлета у истоименој представи, УДУС, 2018.

Награда „Добричин прстен“ за животно дело, УДУС, 2018. (постхумно)

ВЛАДИМИР

Владимир Арсенијевић
у ПОТПАЛУБЉУ, ЈДП, 1996.
(Анита Манчић – Анђела)
фото: Весна Павловић

СИМЕОН ЊАГО

Борислав Пекић

ЗЛАТНО РУНО

Г17+, 2000.

(Војин Ђетковић – Кир Кајсунизаде)

фото: Бранко Лучић

ИВАН
Угљеша Шајтинац
ХАДЕРСФИЛД
ЈДП, 2005.
фото: Ненад Петровић

ЛУТАЛИЦА
Биљана Србљановић
БАРБЕЛО, О ПСИМА И ДЕЦИ
ЈДП, 2007.
фото: Аднан Шахбаз

ЈЕРОТИЈЕ ПАНТИЋ
Бранислав Нушић
СУМЊИВО ЛИЦЕ
ЈДП, 2012.
фото: Ненад Петровић

АДАМ

Хајнрих фон Клајст
РАЗБИЈЕНИ КРЧАГ
ЈДП, 2015.
фото: Ненад Петровић

ПУКОВНИК ВЕСОВИЋ
Мирослав Крлежа / Иво Штивичић
ПИЈАНА НОЋ 1918
Ulysses, Бриони, 2007.
фото: Бранко Кукурин

A man with short, graying hair, wearing a black suit jacket over a dark red shirt, is shown in profile, looking down at a human skull he is holding in his left hand. His right hand is raised, palm facing forward, in a gesture. The background is dark and out of focus.

ХАМЛЕТ
Вилијам Шекспир
ХАМЛЕТ
ЈДП, 2016.
фото: Ненад Петровић

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ
11000 Београд, Господар Јевремова 19
e-mail: office@mpus.org.rs / www.mpus.org.rs

Главни и одговорни уредник
ВЕСНА БУРОЈЕВИЋ

Аутор изложбе и приређивач каталога
МИРЈАНА ОДАВИЋ

Дизајн изложбе и каталога
ЈОВАН ТАРБУК
за Софт граф

44

Лектор и коректор
АЛЕКСАНДРА ЈАКШИЋ

Видео-презентација
ПРЕДРАГ ТОНЧИЋ

Техничари
Гордана Степановић и Коста Грба

Коришћен материјал: Музеја позоришне уметности Србије, Југословенског драмског позоришта, Звездара театра, Атељеа 212, Битеф театра, Позоришта „Бошко Буха“, Народног позоришта у Београду, УК „Вук Караџић“, Црногорског народног позоришта, театра Ulysses на Брионима, приватних архива Маје Медић и породице Глоговац

Штампа каталога
ГИП Илијанум, Шид
Тираж 300 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

792.071.2.028:929 Глоговац Н.(083.824)

НЕБОЈША Глоговац (1969-2018) : из позоришног албума : Београд, децембар
2023 – мај 2024. / аутор изложбе и приређивач каталога Мирјана Одавић. -
Београд : Музеј позоришне уметности Србије, 2023 (Шид : Илијанум). - [44] стр. :
фотогр. ; 21 x 21 cm

Тираж 300. - Награде и признања у позоришту: стр. [35-36].

ISBN 978-86-80954-17-2

а) Глоговац, Небојша (1969-2018) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 128753929

